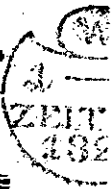

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Május' 18-dikán, 1827.

Nagy Britaninia.

Mikor az új Ministériumnak felállítása munkába vétetett, legelőbb is felettébb magára vonta a' közönség' figyelmet a' Canning és H. Wellington között folyt levelezés, melly ennyiben állott:

Canning Úr Wellington Hercezeghez: — „

„Külső Ministériumi Cancellária. Ápr. 10-kén 1827-ben, estve 6 órakor.

„Kedves Herczeg Wellington! Ő Felsége egy audientzián, honnét éppen most jövök, olly parantsolatot adni méltóztatott hegyelmesen, hogy terjeszszék a' Ministériumnak új öszszeszerkesztetésére nézve egy jóvallatot ő F. ge' elejibe. Ezen parantsolatnak végrehajtásában mind kívánságom mind a' Felség eránt való kötelességem hozzák magokkal, hogy azon alapos gondolkodáshoz tarttsam magamat, melly a' (volt Főminister) Lord Liverpool kormányzásának illy sok időig mérték-sinor gyanánt szolgált. Alig tartom szükségesnek fel is hozni, melly nagyon fontos legyen ezen plánumnak végrehajtására nézve, hogy Uraságod a' Kabinétnek folyvást tagja maradjon. Kedves Herczeg, Nagyságodnak mindenkori alázatos kész szolgálja. Aláírta: — „

„Canning.

Herczeg Wellington Canning Úrhoz: — „

„London Ápr. 10-kén 1827-ben. Kedves Canning úr! Az Úrnak ma estve frott

levelét vettem, melyben jelenti, hogy ő F. ge olly kívánságot nyilatkoztatott, hogy a' Ministériumnak új öszszeszerkesztetésére nézve az úr terjeszszék egy jóvallatot ő Felsége' elejibe, és hogy az Úr' czélzása ezen Felséges Rendelésnek végrehajtásában az legyen, hogy a' Lord Liverpool kormányzásának illy sok időig mérték-sinor képpen szolgált alapos gondolkodáshoz fogja magát tartani. Hathatósan kívánok ő Felségének, úgy, mint eddig történt, a' Kabinétben 's ugyan azon Collégákkal együtt szolgálni. De még is, elébb hogy sem az Úrnak lekötelező ajánlására váloszt adhatnék, tudni kívánom, ki legyen az a' Személy, kit az Úr a' Felségnek a' végre ajánlani szándékszik, hogy Főministerré neveztessek. Kedves Canning Úr, az Úrnak mindenkori egyenes indulatú kész szolgálja. Aláírta: — „

„Wellington.

Canning Úr Wellington Hercezeghez: — „

„Külső Ministériumi Cancellaria. Ápr. 11-dikén, 1827-ben.

„Kedves Herczeg Wellington! Közönségesen bévétetett dolognak tartottam, hogy a' Király egy új Ministériumnak elintézését szokás szerént azon személyre bizza, kit azon Ministériumnak Fejévé akar tenni: ez az oka, hogy tegnap, midőn Uraságodat arról tudósítottam, hogy ő Felségétől ezen munka rám bízott volna, nem jutott eszembe is az, hogy tudósításomhoz azt is hozzá tegyem, hogy ő. K. Fel-

)(

sége a jelenlévő esetben se szándékszik eltározni azon szokott módtól, melyet illy környüállások között követni szokott. Sajnálom, hogy ezen váloszommal néhány órákig Uraságodat várokozthatnom kellett, de nem tselekedhettem különben, mivel hogy a dolognak tulajdonsága kívánta tőlem, hogy váloszomat ne küldjem által Uraságodhoz addig, míg azt, az Uraságod hozzám küldött levelével együtt a Felségnek meg nem mutattam. Kedves Herczeg Wellington, Nagyságodnak mindenkori egyenes indulatú kész szolgálja: — „

„Canning.

Herczeg Wellington Canning

Úrhoz: — „

„London Apr. 11-dikén, 1827-ben. Kedves Canning Úr! Az Úr mai írását vettem. Én azt, a melyet az Úr tegnap este küldött hozzám, nem úgy értettem, mint azt az Úr nekem ma magyarázza. Magától hallottam vala az Úrtól, hogy a Minisztériumnak más elintéztetését vette czélba s nem gondoltam, hogy az a szokás, melyre az Úr czítál oly megváltozhatatlan legyen, hogy nekem elegendő indító okul szolgáljon arra, hogy az Úr levelének oly magyarázatot adjak, a mely, gondolatom szerint abban fel nem találtathatott, vagy abban ki nem fejeztetett. Reménlem, hogy semmi kedvetlenséget nem okoztam az Úrnak ezen váloszlási késedelmezésemmel, mint hogy, mint bizonyossá tehetem az Urat, ez, egyedül tsak azon kívánság által okoztatott, hogy egy oly médot találhatnék-fel, mely nekem eddig volt Collégáimmal együtt maradni megengedhetné. —

„Tisztá szívvel ohajtottam, hogy magamat meggyőzhessem a-felől, hogy az Úr Administrátziójának az Úr legjobb czélzaival, valóságosan a Lord Liverpool gondolkodása szolgálna fundamentomos alapul; hogy az, általjában ezen néző pontról tekintődhetne, hogy elég erővel birna

arra, hogy minden nehézségeket a Királynak megelégedésére szolgáló módon igazithasson-el; és hogy végezeire az Úr Administrátziója az Ország közönséges jóvára szolgálhatna. —

„Hanem mint hogy engem az a meggyőződés vezérel, hogy az eddig fennállott alapok, bizontalan jövődöre nézve fere tétettek; hogy minden ezután elévételődő eszközeink az Országlószéknek szokott pártfogójától bizodalmatlankodással tekintődhetnek; hogy én e-képpen a Kabinetben semmi jót nem tehetek; és hogy én végezetre egy olly időben kéntelenitődhetnék kilépni a Minisztériumból, mikor az én attól való elválásom a Király szolgálójának ártalmasabb lehetne, mint most lehet: erre nézve kérem az Urat, terjeszse elejibe ő Felségének ezen kérelmemet, hogy engem a Kabinet béli szolgálat alól oldozzon-fel. Kedves Canning Úr, mindenkori egyenes indulatú kész szolgálja. Aláírta: — „ „Wellington.

Már azon beszédek közzül is illő le-szen legalább kivonásban felhordani némelyeket, melyeket részint a kilépett, részint a most belépett Ministerek, részint az új Oppozitziós tagok, az Alsó Házban Május' 1-ső, a Felsőben Május' 2-dik napjain tartottak a magok indító okairól:

Herczeg Wellington: — „Neki, úgy mond nem czélzása a Catholikusok ügyét illető kérdésre kibotsátkozni, sem pedig a maga vélekedését az új Minisztériumról kimondani. Ő tsak egyedül azon rágalmazásokat akarja megczáfolni, melyeket felőlle az Ujságlevelek elhíreltek. Két pontok a Herczeg beszédének tárgyai, melyekről a Lordok előtt kinyilatkoztatá magát; egyik tárgy a volt, hogy mi okon lépett-ki a Minisztériumból, másik, hogy miért mondott-le a Generálissimus ságról is.

„A' Király egy olly embert akart tenni a' maga Országlószékének Kormányzójává, libe tellyes bizodalmat helyheztesse, és a' ki alkalmas volna arra, hogy az Ország' politikáját a' Felsőg' gondolkodásával megegyeztetve kormányozni tudja. De tegyük-fel mostanában, hogy ezen Személy egy tárgyra nézve, melyben én a' Királlyal tellyes megegyezésben volnék, nem volna vélem egy vélekedésben, úgy ez a' környülállás engem' tellyesen megátolna abban, hogy ezen Személynek (Canning úrnak) plánumát olly nyilvánásosan és olly hathatósan elé-segíthessem, mint azt a' Fő Minister és az ő Collégái között való összsetsatolódás megkíváná.

„Könnyű azt mondani, hogy a' Canning úr Ministeriumának a' Lord Liverpool Ministeriuma' nyomán kell járni. De én tagadom ezt, és azt erőssitem, hogy ezen két Ministerségek egymással tellyesen ellenkező dolgok. Jól tudjuk azt, hogy Canning úr és sok más alkalmas emberek semmit úgy nem ohajtanak, mint, hogy a' törvényt egy tárgyra nézve megváltoztathassák, melly tárgy az ő politikájoknak legnyilvánásosabb pontját teszi. Azt vetik szememre, hogy elhagytam Fejedelmemet: igen, de az én Fejedelmem olly Személyt nevezett Fő Ministerré, kivel én megegyezésben nem dolgozhattam volna. Engem' azzal is vádolnak, hogy a' Felsőg' ellen fenyegetődzttem volna; holott, kik Király ő Felsőgét esmérük, jól tudják azt, hogy ez, tsupa lehetetlenség, mert ő Felsőge senkitől semmi fenyegetődzést el nem tűrne.

„Azt is hányják szememre, hogy magam akartam volna Fő Minister lenni. Erre azt felelem, hogy én azon állapotrol, melyben egész életemet töltöttem, soha el nem felejtkeztem, és hogy én éppen ezen állapotban emeltem-fel magamat a' ditsőségnek egy bizonyos pontjára; ámbár, ha illy kifejezéssel élek is, hogy magam emel-

tem-fel magamat, azon nemes segedélemről éppen el nem felejtkeztem, mellyet körülöttem lévő barátaimban találtam; és hogy azon derék katonáknak Hősi bátorságaikat 's iparkodásaikat is elfelejteném, kiket a' tsatázó mezőkön vezérteni szerencsém volt; és hogy végezetre azon megkülönböztetett jutalmakat is, mellyeket Fejedelmemtől vettem 's a' mellyek tulajdon érdemeimet sokkal fellyül haladják elfelejtetem volna 's elfelejteném. Ámbár mind ezeket eszembe forgatom is, tsakugyan még is elmondhatom én azt, hogy magam emeltem-fel magamat, mint hogy Fejedelmem' illy nagy megjutalmazásainak soha tárgya nem lehettem volna, ha hazámnak valamely szolgálatokat nem tettem volna. Ugyan tehát képzelteti-é azt egy józan okossággal bíró ember, hogy én a' legfőbb katonai póltzot, melly nekem módot szolgálattott arra, hogy az alattam szolgáló érdemes embereket feljebb mozdítsam 's őket a' Monarkha' kegyelmébe ajánljam, elhagyjam azért, hogy egy olly hivatalt válojjak magamra, melynek magamra nézve éppen olly ditsőség nélkül, mint az Országra nézve pedig minden kielégítés nélkül felkeltem volna meg, mint hogy én azon sokféle tárgyakat, mellyek ezen új hivatalban magokat előmbe adhatták volna, sem a' tárgyak' természetével sem egy Fő Ministeri állapottal megegyezőleg, nem tudtam volna vitatni.

„Olly bizodalom táplál, hogy ezen Ház, részrehajlás nélkül fog ítéletet tenni tselekedetemről, annyival is inkább, hogy nem emlékezem, hogy Minister-Collégáim között, kikkel ezen tárgy felől beszéltem, 's általjában más se találtatott senki, a' ki kételkedés nélkül ki ne mondotta volna, hogy mit kellésék tennem, minden kivétel nélkül mindenek azt mondoták, hogy olly környülállások közzé legyek helyheztesztve, mellyek engem' kényszerítenek kilépni a' Király' Kabinétjéből. —

„Mi (kik t. i. kiléptünk) azzal is vádoltattunk, hogy összeesküdtünk volna a' Korona' határozásainak meggátolására. Az én nemes barátom (Lord Bexley) azok közé tartozik, kik véltem egy időben küldötték-bé a' magok lemondását, ámbár ő azóta ismét rávétellett a' Minisztériumba való visszalépésre (itt némelyek halljunkot kiáltottak; mások halatáltak). Mindenek' hallatára meghívom ezen nemes Lordot, hogy mondja-meg, fordúlt-e köztünk valami c'fele összebeszélés elé? Ezen vádnak még fundamentoma se lehet, a' nélkül, hogy az, őtet is úgy ne illesse, mint minket másokat. Én egy pillantatig se késedelmezek ezen vádat leggyalázatosabb hazugságnak nyilatkoztatni.

„Én letettem az armádánál a' Generalissimusságot, mint hogy mint fő vezérnek szüntelenül való összeütközésben kellett volna lennem a' Korona' Ministereivel. Az armáda' intézeteiben 's az ezt illető szolgálatnál semmi változások elé nem fordulhatnak 's végre nem hajtathatnak, azon jó egyetértés 's szíves egy-kézre dolgozás nélkül, melyet én a' magam hivatalomban a' mostani Minisztériumtól teljességgel nem remélhettem volna. Tudja ezen ház: hogy az armádának legfőbb kormányoztatása, a' Kabinétól függ; hogy azon armáda, mely most Portugalliában táboroz, mint a' Király' Tanácsosai meghatározzák, vagy ott maradhat vagy visszajöhet; és hogy akár hol találtassanak a' mi fegyveres sergeink, azoknak elejükbe semmi olly rendelést nem lehet adni, mely a' Korona' számadással tartozó Ministereinek célzásaikkal ellenkezne. Következés képpen egy olly Minisztérium mellett, mint a'millyent most felállítottak, megfelehettem volna-é én a' magam kötelességemnek olly módon, mint egy jó Tiszthez illett volna? Követhettem volna-é én illy Minister-Collégákkal az előttem volt Fő Méltó-

ságú Generalissimusnak (a' Jorli Hérezegnek) nyomdokait, melyet tselekedni külvömben kevélységemre szolgált. Meggyőződött vagyok a' felől, 's ezen meggyőződés megnyugtatómra szolgál, hogy, ha ezen K. Princz most még élt 's az armádának Fő Vezére lett volna, ő is éppen úgy tselekedett volna, mint én tselekedtem. —

„A' mi Canning úrnak leveleit illeti, nekem jusom lehetett az ő első levelére való válaszomban azt kérdezni, hogy ki leszen a' Fő Minister, mint hogy az ő levelében c'felől semmi szó nem volt. Meg kell jegyezmem, hogy nekem az előtt ezen Urral találkozásom lévén, ő nekem azt mondta, hogy a' Felsőnek egyik plánuma a' volna, hogy a' Kintstár' eddig volt Cancelláriusát, Robinson urat nevezze Kintstár' Első Lordjává, 's azt tette hozzá Canning úr, hogy ezen eszköz jó lenne arra, hogy a' Minisztériumot együtt meg lehessen tartani: de a'melyre én azt feleltem meggyőződéssel, hogy nem lehetne olly plánomot kigondolni, mely által a' feltett czélt, t. i. hogy a' Minisztérium' tagjait együtt meg lehessen tartani, kevesebbé lehessen elérni, mint ez által. Ha én ezen együtt való beszélgést a' Canning úr első levelével egybe teszem, telyes okkal gondolhattam, hogy akkor, midőn ezen levelet írta, ő még nem volt Fő Minister.“

Példákat is többeket hordott-fel H. Wellington annak megmutatására, hogy abból hogy a' Király a' Minisztériumnak új rendbeszedését valamelyik Ministerré bízta, még nem következett az, hogy őtet ez által Fő Ministerré is nevezte volna, következés képpen Canning úr felelhetett volna a' H. Wellington első levelére, jót vagy rosszat röviden, a' nélkül, hogy a' dolgot a' Király' elejébe vigye. — „Általában vévén a' dolgot (így szoll H. Wel-

lington, nagyon rossz az, hogy nékem az én tselekedetemért most tesznek szemrehányást.“

A' H. Wellington' ügyéről még meg lehet sőt szükség is megjegyezni, hogy azt erősítvén a' Timeslevelek, hogy a' kilépett Ministerek közül tsak az egy H. Wellington nem jelent volna meg a' Királynál, hogy elbocsátatását, a' bévett rendtartás szerént az ő F. ge kezéből fogadja-el, erre azt mondja a' Londoni Kurír, hogy e' nem igaz, mint hogy Herczeg Wellington, mikor a' Királytól az audientziáról kiment, egyenesen a' maga Cancelláriájába men- vén, ekkor és ott diktálta a' maga Adju- tánsának ezen levelet: — „Horse-Guard Ápr. 30-dikán 1827-ben. Ámbár Feldmar- schall Herczeg Wellington szükségesnek tartotta a' maga elbocsátását, mint az ár- máda' Fő vezére, a' Király' lábai elejibe letenni, mindazáltal kéri a' Generálisokat, Tiszteket, és Közembereket, engedjék meg neki, hogy tehesse bizonyossá őket a' fe- lől, hogy ő azoknak betsülete és jóva' fenntartatása eránt ezután is gondoskodni fog. — „A' Herczeg' parantsolatjára alá írta: —
Tores Henri.“

Canning úr a' Fő Minister így beszélt Má- jus' 1-ső napján az Alsó Házban: — „

„Nagyon hibázna ezen Ház, ha az én állapotomat kedvesnek és örvendetesnek tartaná, vagy ha azt reménlené, hogy tel- lyes megelegetés következhet belőlle. Az ólta, hogy ezen Ministeri változásokat il- lető alkudozások elkezdődtek, szüntelen gyanította az én Collega uram (Peel úr) 's vélle együtt én is, hogy ezekből az ő tökéletes elválása, adná Isten hogy tsak egy ideig való elválása fogna következni. En kértem a' Felséget, hogy ezen Házban némelly nyilatkozatásokat tehessek ma a' Ministeri változásokra nézve folyt alkudo-

zások eránt, mellyek mentségemre szolgál- hatnának. Meg is nyertem ezen engedel- met. —

„Bizonyossá teszem ezen Házat, hogy elejítől fogva eszembe vettem azon nehé- ségeket, mellyeket ezen változások ma- gokkal fognának hozni a' Catholikusok' ügye miatt. Természet szerént való dolog, hogy én azt tanátsoltam a' Felségnek, hogy a' Ministeri változásokat ezen alap szerént, t. i. a' Catholikusok' ügye ellen in- téztesse-el. De mitsoda indító okokból tet- tem én ezt? Ezen kérdésre akarok én most megfelelni: —

„Király ő Felsége egy levelet vett va- la néhány hónapok előtt valakitől. Kitől? ezt én nyilvánosabban sem ki nem mond- hatom se kimondani nem akarom (gon- dolni lehet, hogy Jork K. Herczegtől), melyben a' Felségnek a' tanátsoltatott, hogy a' maga Ministeriumában állitson egyet- értést lábra, még pedig olly egyessé- get, melly meghatározott módon a' Catholikusok' kívánságaiknak megtagadásában álljon. Lord Li- verpool, ki egykor hasonlóképpen illy le- velet vett vala, nyilatkozatást vett a' Királytól ezen tárgyra nézve, 's ő kijelentette ő Felsé- gének, hogy ő (Lord Liverpool) ki az in- dító oka volt annak, hogy az alatta fenn- állott Ministerium olly tagokból állott, kik abban a' Catholikusok' ügyére nézve, két egymással ellenkező vélekedésben legye- nek, soha nem fogna annak a' Ministeri- umnak tagja maradni, melyben mind tsak a' Catholikusok' ügyével ellenkező tagok len- nének, és hogy ő nagyon bajos dolgok- nak is tartaná egy illy Ministeriumnak láb- raállitását. Mint hogy azonban Lord Li- verpool egy illy Ministeriumnak formál- tatását tsak nehéznék, de nem lehetetlen- nek lenni nyilatkozattotta vala, azért én azt tanátsoltam a' Felségnek most, hogy egy olly Ministeriumot állitson-fel, mint a' hozzá érkezett levélben jóvalltatott. Miért

nem követte ő Felsége ezen jóvallatot, ezt én megmondani nem tudom.

„Midőn tehát kijelentetett, hogy egy illy Ministerium nem fog felállitanni, és midőn én a' Felségtől azon parantsolatot vettem, hogy olly alapös gondolkodással bíró Ministeriumot állítsak lábra, millyen a' L. Liverpoolé volt, én azt hittem, hogy csak olly Ministeriumrol lehet szó, melyben a' Catholikusok' ügyére nézve kétféle gondolkodású tagok találthatnak. Hát már most, midőn ezen munka rám bízott vala, kinyilatkoztathatám-e én tulajdon magam, az által, hogy Fő Ministernek mást valakit ajánlottam, azt, hogy éppen a' Catholikusok' ügye eránt való gondolkodásomért nem lehetnék Fő Minister. Én nem tartok semmit a' szolgálatrol; örömmel megvonom magamat a' földnek egyik legmeszszebb lévő szegletében: de úgy meggyalázni magamat, hogy a' Catholikusok' ügyének megtagadását illető alapot, az által, hogy Fő Ministerré önként nem lettem, magam megerősíttsem, nem akartam. —

„Reménlem, megmentettem ezen magyarázat által magamat azon vádtól, melyet Dawson úr vetett szememre, hogy lépésemért mértékletlen ditsősségszomjúzás vezérlette volna. Az a' vádja a' tisztelt Urnak nem igaz, hogy mind olyan személyeket akartam volna bevinni a' Ministeriumba, kik a' Catholikusok' ügyének megcsúszott barátjai. Itt most elé fogom azt is adni, hogy mennyiben volt igazza a' tisztelt urnak: —

„En April. 12-dikén a' Király' Kabinétjébe mentem, hogy olly jóvallatot tegyek, hogy az új Ministeriumban mind maradjanak meg az eddig volt Ministerek. Az én hibám volt-e az, hogy a' történeteknek valamelly nagyon különös összszetalálkozása miatt, mert öszszebeszélésnek tellyességgel nem akarom nevezni a' dolgot — az én hibám volt-e az mondám,

hogy a' Király' Kabinétjében ha t' olly Ministerektől való lemondási jelentést vettem, kik mindnyájan ellenzői voltak a' Catholikusok' kívánságának? — „Peel urnak azon megjegyzésére pedig, hogy a' Ministerek nem mind egyszersmind adták-bé a' magok lemondásokat, csak azt felelem, hogy a' Kabinétből én magam vittem-bé a' Királyhoz 4 lemondást, kettő pedig a' Kabinétben érkezett hozzám.

„En megvallom, hogy az én Fő Ministerré lett neveztetésem, kedvező környűllás a' Catholikusok' ügyére nézve, s éppen e' fogja azt okozni, hogy a' Ministeriummal eddig ellenkezett rész ennekutánna elésegéllője leszen a' Ministerium' célzásainak. A' mi pedig ezen tekintetben a' Ministerek gondolkodási mérsékeltetésétileti, ez annyiban áll, hogy minden Minister a' maga meggyőződése szerént voksolhat a' Catholikusok' ügye mellett vagy az ellen: azon esetben pedig ha valamelyik Minister valami jóvallatot akar a' maga célzásának elérésére a' Parlamentum elejibe terjeszteni, ezt ő csak mint magános személy úgy tselekedheti s a' Parlamentum előtt is kinyilatkoztatni tartozik, hogy ő ezen dologban csak mint magános személy úgy beszéll. —

„Bár melly fontosnak tessék is nekem a' Catholikusok' emancipáltatása, tsakugyan éppen olly fontosnak, nem mondom fontosabbnak látszik, lenni előttem, az az annak ellenébe szegeztetett halgatás, melly most ezen országban ezen ügy ellen elterjesztetett. Engem semmi tekintet rá nem vehetne arra, hogy ezen halgató ellentállással szembe szálljak: de azonban, ha megkérdeznek, hogy hát kétségbe essem-e már a' Catholikusok' ügyének végső győzedelmeskedése eránt, azt felelem: hogy nemi essem kétségbe. De még egyszer elmondom, hogy én az ellenkező vélekedéseknek, bár melly hibások legyenek is, nem akarok ellenséges módon ellenek.

állani, mivelhogy előttem ezen országban egy hétig tartó tsendességnek és békességnek nagyobb a' belse, mint akár mely egyéb theoreai vagy praktikai haszon előmozdításának vagy megnycrésének.

„Nem lehetek a' szíveknek és veséknek vizsgálója; nem tudom megmondani, mi van elrejtve a' Király' szívében: de ha azt kérdik tőlem, hogy a' koronázási esküvést akadálynak tartom-e az Emancipációra nézve, azt felelem, hogy: nem — valamint L. Liverpool's a' tisztelt úr (Peel) se tartották azt. A' dolog ugyan olly állapotban maradhat egy ideig, mint most van, de új erővel fel fog serkenni a' maga nyugalmából, hogy végezetre győzedelmeskedjék.“

A' Felső Házban ugyan Május' 2-dikán indulatosan kibotsátkozott Márqui Londonderry az új Ministerium, 's név szerént az új Fő-Minister ellen.

„Több engem' illető ujságok-béli Czikkelyek kényszerítenek, hogy adjak számot, miért léptem ki a' Ministerek közzül. Én Ő Felségének Követje valék egy külső Udvarnál, midőn H. Wellington bizonyos meghatalmaztatásokkal oda megérkezett. Én egyenesen kinyilatkoztattam neki, hogy semmi bizodalmam nintsen a' mi külső dolgokra ügyelő Ministerünkhöz. (Canning urhoz); hogy én őtet egyenesen olly embernek nézem lenni, ki nem nyugszik addig, míg Fő Ministerré nem lesz, és mindnyájunknak fejünkre nem hág. Mostanság, midőn meghallám, hogy Fő Ministerré lett, eszibe juttatám H. Wellingtonnak Canning úr felől tett jóvendőlésemet, 's egyszersmind kinyilatkoztattam neki, hogy én semmi közönséges hivatalban meg nem maradhatok többé. Előre eláttam, hogy tellyesen meg fog változni a' L. Liverpooltól fenntartatott systema, 's azt kérdem most, hogy hát hibáztam-e? „A' mi utóbbi győzedelmeink' gyümöl-

tsei elenyészének; 's ha talám ismét hadakozás találna támodni, valyon ekkor az a' Minister, ki a' Watterlooi Győzedelmesen azt a' gyalázatot ejtette, hogy őtet arra kényszerítse, hogy az armáda' Generális-simusságáról lemondjon, fog-e akkor olly kegyelmes lenni, hogy ezen Hősünket kérje, hogy kardját ismét felkötve, azt a' Társasági rendnek oltalmazására hüvelyéből ismét kivonja. Ezt mind azoktól kérdezem, kik az ezen Minister és a' H. Wellington között folyt levelezéseket olvasták. Lássátok mire vitték azt a' Hóst, kinck talám azt a' szerentsénket is köszönhetjük, hogy most még ezen Házban együtt ülhetünk!

„Azt hiszitek-e, hogy a' Catholikusok' ügye új oltalmat fog találni azon változásokban, a' mellyek szemeink előtt történének? Már szemléelője vagyunk annak is, hogy Marqui Lansdown, a' Catholikusoknak eddig volt nemes oltalmazója, az Opositziós padokról a' Ministerek' részire által mennyen: de valyon tudja-e, hogy mitsoda gondolkodási alapokat kell neki ott ezután oltalmazni? Talám meg fogja ő azt ott tanulni, hogy mi képpen tsalják a' Catholikusokat is a' Királyt is (itt az egész Ház hahatára fokadott). Én se Orakulum se beszélési villámlás nem vagyok. De azokat az Urakat, kik a' Ministeriumból kiléptek tsakugyan boldogoknak lenni hirdetem; az ő állapotjuk sokkal elébb való, mint az utánnok' következett Ministereké.“

Német Ország.

A' boldogult Szakszóniai Király Friedrich August született 1750-ben Dec. 23-kán; már 1763-ban Választó Fejedelemségre lépett; 1768-ban valósággal hozzá fogott az Országláshoz és így 59 esztendeig országolt; 1806-ban Király lett; Özevységre jutott Hitvese Pfalz-Zweybrückeni születés, a' boldogult Maximilián József Bavariai Király' testvére, ki is 1752-

tőben. Máj. 10-dikén született. A' boldogult Király csak egy leány gyermeket hagyott maga után, ki is 1782-tőben született, és hajadon maradt. A' boldogult Király' idősebb testvér ölse Antal Címens (Kelemen) a' mostani Király született 1755-ben Dec. 27-dikén, házossági életre lépett Therésia Austriai fő Hercegaszszonnyal (a' ki 1767-ben született) kitől nints gyermeke, melyre nézve halála után a' testvér ötsére Maximilian Princzre száll a' Korona, a' ki született 1759-ben, s vagynak két fiai Friedrich és János Princzek, s három leányai; ezek a' Toskánai Özvegy, és a' most Uralkodó, Nagy Hercegnék, és az Országló Spanyol Kínályné.

Magyar Ország.

Posony Máj. 15-dik napján. — E' hónap' 11-dikén 11 óraker a' 224-dik (Elegyes) Országos Ülés tartatván, melyben a' Felségnek az Ország' Rendjeitől múlt hónap' 18-dikán a' magánosok között való pénz-állapotra nézve Ó Felsége' elejibe terjesztett alázatos Felírásra most folyó hónapnak 10-dikén leadatott Felséges Resolúziója olvastatott-fel, melynek kivonásában ez a' foglalata: —

„Ó Felsége tellyes bizodalommal reméni és várja is, hogy az Ország' Rendjei az ezen Felséges Resolúcióban felhozott több fontos indító okokra nézve a' fizetés' módjait illető tekintetben az ezen esztendőnek Mártziusa' 21-dikén költ Dekretumban kifejeztetett Felséges kívánságban meg fognak egyezni. Azon pénz-szövetkezésekre nézve, mellyek a' papiros-pénznek behozattatása előtt tétettetvén, semmi Curusi változásoknak alájok vettetve nintsenek, s következés képpen az első időszakzba tartoznak, nem idegen Ó Felségetől, hogy ezen tekintetben különös törvényes határozás tétetessék, oly módon,

hogy ez alá valamint a' Hitelezők úgy az Adósok is egyforma tekintettel befoglaltassanak, melyhez képpes Ó Felsége ez eránt új jóvallatot vár. —

„A' második időszakz beli adósságokra nézve az Ország' Rendjeinek jóvallatait annyival kevesebbé hagyhatja helybe Ó Felsége, mivel azok, a' két illetődő Részek között egyiknek nyilvános kárra szolgálván az igazságnak és egyenességnek meg nem felelnek; melyhez képpes Ó Felsége ezen tekintetben is új s a' Hitelezőknek valamint az Adósoknak igaz jusait egy formán védelmező jóvallatot vár. —

„Es ámbár a' jelenlévő Országos Gyűlésnek bévégeztetésére meghatározatott nap elközélt, mindazáltal tsakugyan jónak találja Ó Felsége a' maga hűség alattvalóinak esdeklő kívánságaikra s a' magánosok közt való pénz-szövetkezési állapot' törvényes meghatározatására nézve, az Öszszegyűlekezett Rendeknek ezen fontos és terhes tárgyak' érett megfontolása végett, további szükséges időt engedjen; de azt kívánja Ó Felsége ezen tanátskozásnak lehető siettetésekre nézve, hogy a' Rendek a' magok jóvallataikat egyszerre törvény-formába öltöztessék s a' Királyi Felséges Megerőssítettésnek alája adják. —

„Ezen Felséges Resolúcióhoz képpes a' következett napon azonnal több órákig való Conferentiák, a' következett Vasárnapon 9 óraker pedig Kerületi Ülés tartatván, a' Fizetések' módjának (mértékének) kidolgozására, Biztosság néveztetett-ki, mellyért is még ezen este 5 óraker ülés tartatván, ennek Resultatuma tegnap reggeli 8 óraker lediktáltatott, s nem soká azután Kerületi ülésben megfontoltatott, s kevés változtatásokkal helybe hagyatott

Fő Méltóságú Gróf Szóchenyi Lajos a' felállítatandó Ludovicea katona Akadémia' számára, melynek felállítatását az Ország' Rendjei, Pesten kívánják, C. pénzben 10,000 Forintokat ajánlott.